

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7Csp/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822200805
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:5822200805.8

Uznesenie

Okresný súd Námestovo v spore žalobcu: A. B., nar. X. X. XXXX, bytom C. XXX/XX, D., právne zastúpený spoločnosťou JUDr. Alžbeta Boriková, advokátska kancelária, s. r. o. so sídlom Predmestská 57, Žilina, proti žalovanej: KOMUNÁLNA POISTOVŇA, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, o zaplatenie 12.775 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Súd konanie z a s t a v u j e .

II/ Súd žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 7Csp/7/2022-84 zo dňa 3. apríla 2023 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12.775 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 9. 9. 2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že ich priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech. Žalobca žalobou žiadal zaplatenie 12.775 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 25. 8. 2021 do zaplatenia (úrok z omeškania vyčíslený ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje čiastku 1027,25 eur), spolu teda žiadal sumu 13.802,25 eur. Súd žalobcovi priznal 12.775 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 9. 9. 2021 do zaplatenia (úrok z omeškania vyčíslený ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje čiastku 1.001 eur), spolu sumu 13.776 eur. Žalobca mal vo veci úspech v rozsahu 99,80 %, žalovaná v rozsahu 0,2 %. Čistý úspech žalobcu je teda 99,6 % (rozdiel medzi úspechom žalobcu 99,80 % a úspechom žalovanej 0,2 %). Proti tomuto rozsudku, čo do výroku I. a III., podala odvolanie žalovaná a domáhala sa v tomto rozsahu zmeny v podobe zamietnutia žaloby. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10CoCsp/40/2023-116 zo dňa 20.marca 2024 rozhodol, že Rozsudok súdu prvej inštancie ostáva nedotknutým vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti (výroky I. a III.) zrušuje a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.04.2024.

2. Podaním zo dňa 11.06.2024 ktoré bolo súdu doručené dňa 10.06.2024 (č.l. 137) žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu zobral žalobu späť a navrhol konanie vo veci zastaviť. Vo svojom podaní uviedol, že vzhľadom na právne názory odvolacieho súdu, ktorými je okresný súd viazaný, žalobca v záujme hospodárnosti berie žalobu späť v celom rozsahu a navrhuje, aby súd konanie zastavil. Žalobca žiada, aby súd nepriznal náhradu trov konania žalovanému, a to s poukazom na ust. § 257 CSP.

Dôvody osobitného zreteľa vidí žalobca v skutočnosti, že toto súdne konanie bolo iniciované v dôsledku jeho náhlejšej ťažkej choroby - mozgového infarktu, z dôvodu ktorého bol dlhodobo (365 dní) práceneschopný ergo jeho príjem sa rapídne znížil. Následne bol žalobca uznaný za invalidného a poberal invalidný dôchodok vo výške 228 EUR, a to až do dosiahnutia dôchodkového veku, kedy mu bol

priznaný starobný dôchodok vo výške 438 EUR. Už samotná skutočnosť, že žalovaný neposkytol poistné plnenie z titulu práceneschopnosti, mala vysoko negatívny dopad na žalobcu ako poisteného. Žalobca dlhé roky platil poistné a spoliehal sa, že pre prípad poistnej udalosti „práceneschopnosti“ je chránený poistnou zmluvou so žalovaným. Žalobca ako spotrebiteľ rozumel poistnej zmluve tak, ako uvádzal v tomto konaní, tzn. že má nárok na poistnú ochranu. V prípade zaviazania žalobcu aj na náhradu trov konania protistrany by sa negatívny finančný dopad ešte znásobil. Žalovaný ako poisťovňa je vysoko bonitným subjektom, na ktorého finančnú situáciu nebude mať nepriznanie náhrady trov konania žiaden negatívny vplyv.

3. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 13.06.2024 (č.l. 148 – 150) uviedla, že súhlasí so späťvzatím žaloby žalobcu. Žalobca v späťvzatí žaloby uvádza, že žiada súd, aby nepriznal žalovanej náhradu trov konania a to s poukazom na § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaná s návrhom žalobcu na nepriznanie náhrady trov konania žalovanej a jeho argumentami pre uplatnenie § 257 CSP nesúhlasí a to z dôvodov nižšie uvedených.

Žalobcovi bola od začiatku poskytovaná odborná právna pomoc.

V úvode, pred súdnym konaním, zastupovala žalobcu spol. LITIS odškodnenie s.r.o. Jedná sa o obchodnú spoločnosť, ktorá svojím klientom poskytuje profesionálnu pomoc súvisiacu s poradenstvom pri vzniku škôd, poistných udalostí a pod. Priamo v predmete podnikania má ako jednu z činností uvedené Uplatňovanie nárokov poškodených pri plnení poistných udalostí. Na svojej web stránke E. ma uvedenú aj takúto informáciu (<https://www.litis.sk/odškodnenie-v-roku-2022/>):

Pre našich klientov sme v roku 2022 vybavili odškodnenie vo výške viac ako 500 000 EUR a doteraz sme celkovo získali odškodnenie už viac ako 2,5 milióna EUR. V tomto roku nás kontaktovalo takmer 300 poškodených, ktorí chceli pomôcť s odškodnením. Celkovo sme riešili pomoc už v 2548 prípadoch po pracovnom úraze alebo dopravnej nehode. Špecializáciou na odškodnenie sme od roku 2011 za 11 rokov našej činnosti dosiahli mimoriadnu úroveň služieb, ktorú sme prepravení ponúknuť komukoľvek aj v rámci bezplatnej konzultácie. Rok 2022 nám priniesol veľa ťažkých a odborne zložitých prípadov. Pre poisťovne už dlhú dobu nie sme rovnocenný partner, máme jednoducho navrch a v každom jednom prípade to využívame v prospech ľudí, ktorí nás o to požiadajú. Do ďalšej práce v roku 2023 si teda znova prajeme čo najviac pozitívnych správ a čo najmenej zranených ľudí na našich cestách."

Je nespochybniteľné, že spol. LITIS odškodnenie s.r.o. sa profesionálne venuje poradenstvu a uplatňovaniu nárokov poškodených.

Následne, v súdnom konaní, bol žalobca zastúpený advokátom, právnym zástupcom a teda žalobca nebol v súdnom spore slabšou stranou, nekonal samostatne, neodborne, bez právnej pomoci, ale práve naopak.

Žalovaná už Listom zo dňa 24.08.2021 (žalobca predložil predmetný list spolu so žalobou; súčasť súdneho spisu) informovala žalobcu, že v rámci uzatvorenej Poistnej zmluvy - ProVital -Návrh poistnej zmluvy pre kapitálové životné poistenie č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Poistná zmluva“) nemá kryté denné odškodné za čas práceneschopnosti následkom choroby. Následne bola žalovanej doručená zo strany spol. LITIS odškodnenie s.r.o. Výzva na zaplatenie poistného plnenia zo dňa 16.12.2021 (žalobca predložil predmetný list spolu so žalobou; súčasť súdneho spisu). Žalovaná reagovala na výzvu spol. LITIS odškodnenie s.r.o. Listom zo dňa 29.12.2021 (žalobca predložil predmetný list spolu so žalobou; súčasť súdneho spisu) informovala spol. LITIS odškodnenie s.r.o., ako zástupcu žalobcu, že žalobca nemá v rámci uzatvorenej Poistnej zmluvy - ProVital - Návrh poistnej zmluvy pre kapitálové životné poistenie č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Poistná zmluva“) kryté denné odškodné za čas práceneschopnosti následkom choroby. Napriek vyššie uvedeným stanoviskám žalovanej o neexistencii poistného krytia sa žalobca, po porade so svojím právnym zástupcom, rozhodol podať žalobu na súd, neochvejne tvrdiac, že jeho nárok je daný a tým pádom prevzal aj zodpovednosť za výsledok súdneho sporu.

Žalovaná nesúhlasí ani s tvrdením žalobcu, že dlhé roky platil poistné a spoliehal sa na krytie poistnou zmluvou a že ako spotrebiteľ rozumel poistnej zmluve tak, že má nárok na poistnú ochranu.

Žalobca platil dlhé roky poistné v zmysle podmienok dohodnutých v poistnej zmluve, na základe čoho mal nárok na poistnú ochranu, poistné krytie zmluvne dohodnutých rizík, medzi ktoré však nepatrilo denné odškodné za čas práceneschopnosti následkom choroby.

V uvedenej súvislosti žalovaná poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/40/2023 zo dňa 20.03.2024 (ďalej len „rozhodnutie“), ktorým rozhodol, že rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/7/2022-84 zo dňa 03.04.2023 vo zvyšnej časti (výroky I. a III.) zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom, okrem iného, uviedol v bode 21 odôvodnenia rozhodnutia, že:

„Krajský súd síce ani v najmenšom nespochybňuje potrebu praktickej realizácie spotrebiteľskej ochrany, ktoré hľadisko je pevnou súčasťou nášho právneho poriadku, v osobitostiach súdnej veci však došlo k „prekročeniu“ zmyslu/účelu príslušnej právnej normy. Predpokladom aplikácie výkladového pravidla (§ 54 ods. 2 OZ), k použitiu ktorého súd prvej inštancie v danej veci pristúpil, je totiž kvalifikovaná pochybnosť o obsahu zmluvy. Len za jednoznačne ustálenej existencie tejto podmienky je teda možné vzniknuté pochybnosti „preklenúť“ tou alternatívou výkladu obsahu (sporného ustanovenia) zmluvy, ktorá vyznieva v prospech spotrebiteľa. V okolnostiach súdnej veci však po komplexnom posúdení obsahu zmluvy nie je možné konštatovať zákonom predvídanú mieru neurčitosti dotknutého ustanovenia.“

V bode 22 odôvodnenia rozhodnutia Krajský súd v Žiline uviedol, že:

„Z textu zmluvných dojednaní však mimo rámca akejkoľvek pochybnosti vyplýva, že poisťnou zmluvou nebolo možné pokryť/pripoistiť aj denné odškodné za čas práceneschopnosti následkom choroby (nehovoriac o skutočnosti, že žalobca si nepripoistil ani vážne choroby, v ktorom prípade by pri diagnostikovaní mozgového infarktu mal nárok na poisťné plnenie).“

V bode 23 odôvodnenia rozhodnutia Krajský súd v Žiline ďalej uviedol, že:

„Ani z časti C poisťnej zmluvy pre kapitálové životné poistenie „Provital“ zo dňa 4. 8. 2011 vymedzujúcej obsah poistenia, nie je bez ďalšieho možné dospieť k záveru o existencii pripoistenia denného odškodnenia za čas práceneschopnosti následkom choroby. Všetky ostatné 3 žalobcom zvolené/začiarknuté možnosti pripoistenia sa týkali úrazu (smrť následkom úrazu, trvalé následky úrazu, čas nevyhnutného liečenia úrazu), postráda preto vnútornú logiku tvrdenie, že práve toto pripoistenie, ako jediné, by sa malo týkať nie len úrazu, ale i následkov choroby.“

V bode 25 odôvodnenia rozhodnutia Krajský súd v Žiline navyše uviedol, že:

„Opísaný komplexný pohľad na text/obsah posudzovanej zmluvy tak s dostatočnou mierou istoty umožňuje aj priemernému spotrebiteľovi zistiť obsah zmluvných dojednaní a súčasne vylučuje možnosť dospieť k záveru o účelovom postupe žalovaného v podobe zámeru vyhnúť sa poisťnému plneniu (aké konanie štandardne v praxi odvolacieho súdu nepožíva právnu ochranu).“

Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline a jeho právnych úvah jednoznačne vyplýva, že žalobca nemal v rámci uzatvorenej Poisťnej zmluvy - ProVital - Návrh poisťnej zmluvy pre kapitálové životné poistenie č. 0740014500 (ďalej len „Poisťná zmluva“) kryté denné odškodné za čas práceneschopnosti následkom choroby, pričom táto skutočnosť mu ako priemernému spotrebiteľovi musela byť známa!

Podľa názoru žalovanej, ak skutočnosť o neexistencii poisťného krytia musela byť známa žalobcovi, tak o to viac musela byť táto skutočnosť známa, zjavná, jeho právnomu zástupcovi, ako odborne zdatnej osobe, ale napriek tomu bola na súd v mene žalobcu podaná žaloba a to pravdepodobne z dôvodu spoliehania sa na zvýšenú ochranu spotrebiteľa, ako „slabšej“ strany sporu a na uplatňovanie potreby praktickej realizácie spotrebiteľskej ochrany, ktorá je súčasťou nášho právneho poriadku, ako konštatoval Krajský súd v Žiline.

Ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a nemôže výrazne pôsobiť v neprospech druhej strany. Je potrebné zdôrazniť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyseľnosťou a nezodpovednosťou (Rozsudok NS ČR sp. zn. 23Cdo/1201/2009 zo dňa 29.6.2010).

Nedá sa nereagovať na konštatovanie žalobcu, že žalovaná je „vysoko bonitným klientom“, na ktorého nebude mať priznanie náhrady trov konania žiaden negatívny vplyv.

Takýmto absurdným uvažovaním by sa dalo dospieť k záveru, že v prípadoch súdnych sporov s „vysoko bonitnými klientami“, ako uviedol žalobca, by súdy nepriznávali nárok na náhradu trov konania „vysoko bonitným klientom“, v dôsledku čoho by s takouto situáciou mohli niektorí žalobcovia kalkulovať a zneužívať ju vo svoj prospech v duchu hesla, že v prípade prehratého súdneho sporu nemajú čo stratiť, nebudú povinní hradiť trovy konania, nebudú povinní znášať žiadnu zodpovednosť, vrátane finančnej, za výsledok súdneho sporu. Je možné predpokladať, že takáto situácia by postupom času určite mala negatívny vplyv aj na „vysoko bonitných klientov“.

Navyše, trovy konania žalovanej v tomto prípade predstavujú trovy jej právneho zastúpenia, ktoré prináležia jej právnomu zástupcovi. Právny zástupca žalovanej rozhodne nie je v zmysle chápania žalobcu vysoko bonitným klientom a trovy právneho zastúpenia predstavujú jeho tarifnú odmenu za poskytovanie právnych služieb jeho klientovi v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

V konečnom dôsledku je to samotný žalobca, ktorý najprv svojím konaním, podaním žaloby, vyvolal zbytočný súdny spor, pričom mu malo byť ako priemernému spotrebiteľovi, podľa konštatácie Krajského súdu v Žiline, jasné, že v jeho prípade neexistuje poisťné krytie a je to samotný žalobca, ktorý

nakoniec späťvzatím žaloby, procesne zapríčinil / zapríčiní zastavenie predmetného súdneho konania bez meritórneho súdneho rozhodnutia vo veci samej.

V súlade s vyššie uvedeným obsahom vyjadrenia žalovaná navrhuje, aby súd uznesením rozhodol o zastavení konania a zároveň priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Podľa ust. § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa ust. § 145 ods. 1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa ust. § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Podľa ust. § 146 ods. 2 C.s.p. súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žalovaná so späťvzatím súhlasila, súd vo výroku I/ tohto uznesenia konanie zastavil.

9. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. K späťvzatiu žaloby žalobcom došlo na základe právnych názorov odvolacieho súdu v uznesení č.k. 10CoCsp/40/2023-116 zo dňa 20.marca 2024, teda z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil žalobca. O trovách konania súd rozhodlo vo výroku II/ tohto uznesenia, keď žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

14. Súd v danej veci nevidel také dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 257 CSP.

Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane účastníkov, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

Otázkou aplikácie ustanovenia § 257 CSP sa zaoberal aj NS SR v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/102/2017 z 31. júla 2017, v ktorom uviedol, že zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom.

V súvislosti s požiadavkou žalobcu na nepriznanie náhrady trov konania protistrane aj pre dôvody hodné osobitného zreteľa súd poznamenáva, že ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane.

Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000).

Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nález Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Súd v danej veci nevidel také dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 257 CSP, preto ani nevyzýval strany pred rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 382 CSP na vyjadrenie k novej aplikácii ustanovenia § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku I., n e m o ž n o p o d a ť odvolanie (§ 359 CSP a contrario).

Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku II., m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde - Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).